

[Krag.]

nej, naar der kaldes paa dem som Tingmænd. Det er en Slags Straamænd, der saaledes opstilles, som jeg synes man burde have undgaaet, og det vilde heller ikke have beredt nogen Vanskelighed i det foreliggende Tilfælde, hvor der af de 6 Stedfortrædere, som efter Bemærkningerne til Lovforslaget var til Stede, kun er brugt 2, saa man havde haft 4 til Disposition. Den højtærede Ministers tænkte Tilfælde: hvis Socialdemokraterne ikke havde gjort dit og ikke havde gjort dat, er uden Interesse i denne Forbindelse. Det, som Socialdemokratiet har gjort, er det rigtige, men det gale er, at de har forpligtet de vedkommende til ikke at modtage Mandatet, hvis deres Tur kom. Og det er det, der fremtvinger den Lovgivning, vi her staar over for.

Maa jeg i øvrigt sige, at jeg har ikke paa nogen Maade indvendt noget som helst mod det her foreliggende Lovforslag. Saaledes som Situationen er, erkender jeg, at det er ønskeligt at faa et saadant Lovforslag gennemført, og dertil vil vi naturligvis ogsaa medvirke.

Den højtærede Minister mente, at der var en Uoverensstemmelse mellem mine første Udtalelser og Slutningen af det, jeg havde at bemærke. Det kan jeg aldeles ikke give ham Ret i. Det, jeg talte om i Hoveddelen af min Tale, var dette, at der tiltrængtes overordentlig betydningsfulde Ændringer i den gældende Valglov, og saa sluttede jeg med at sige, at i øvrigt var jeg af den Opfattelse, som jeg har næret alle Tider, at Valgloven bør af mange forskellige, politiske og saglige, Grunde bygges paa Enmandskredsene, og at man for at naa den matematiske Retfærdighed, som man ogsaa i Henhold til Grundloven har Krav paa, maa have det tilstrækkelige Antal Suppleringsmandater; derfor har ogsaa begge de Valglove, jeg som Indenrigsminister har haft den Ære at fremsætte for dette høje Ting i sin Tid, været bygget derpaa.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paastaar, at han har dokumenteret — jeg husker ikke, om det var i 1928 eller i 1923 —, at denne matematiske Retfærdighed ikke naaedes med Hensyn til de Forslag, jeg dengang stillede, saa maa jeg bestride dette. Den matematiske Retfærdighed, der derigennem naaedes, var lige saa stor som den, der nu er naaet, og hvorigennem mit Parti faktisk har to Mandater mere, end hvad vi i Henhold til Stemmetallet har Krav paa. Det kan ske

efter en hvilken som helst Valglov, den absolutte Retfærdighed kan i det hele taget ikke naas, men naar vi har disse Mandater mere, ja, saa er det — saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen bemærkede — en Følge af de forskellige Amtskredses ulige Størrelse, og det er begrundet i den Hensyntagen, som har været krævet alle Tider ved Opbygningen af et hvilket som helst Valglovsforslag, der har været forelagt her, Hensynet til de tyndt befolkede Egne i Sammenligning med de Steder, hvor Mennesker og Vælgere i ganske anderledes Grad klumper sig sammen.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det er mig naturligvis altid en Glæde at diskutere med ham baade her i dette Ting og udenfor, men alligevel er det ganske morsomt ogsaa engang at træffe en anden konservativ Ordfører. Dette er heller ikke lykkedes ved denne Lejlighed, det er altsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der er Ordfører, og derfor maa jeg ogsaa gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, han her har fremsat. Maa jeg da sige til det ærede Medlem, at det nytter ikke at indlade sig paa Sammenstillinger imellem den Valglov, vi havde i 1909, og den nuværende og den Betydning, som Udtræden af Partier dengang kunde have i Sammenligning med nu. Thi Valgloven i 1909 var ikke bygget paa Partier, det var en ren og skær Enkeltmandskreds-Valglov, medens det, den nuværende Valglov har som sit Endemaal, er den ligelige Repræsentation for Grupperingerne ude blandt Vælgerne, indsendt her paa Rigsdagen i Kraft af Valgdagens Resultat. Det er altsaa et helt andet Forhold, som virkelig gør det nødvendigt, at man tager under Overvejelse, hvad man skal gøre for at hindre, at den Retfærdighed, som Valgdagen har tilvejebragt, smuldrer bort under selve Valgperioden.

Tiden tillader slet ikke at komme ind paa de Problemer, som her er rejst, det er en Følge af den Forretningsorden, vi har velsignet os selv med, for ellers var der her en Række Problemer, som der virkelig var al mulig Grund til at komme nærmere ind paa. Jeg skal kun sige til sidst, at min Paastand om, at Vælgerne i Almindelighed ikke er i Stand til at sætte sig ind i den gældende Valglov, er blevet bevist til Overflod ved de Indlæg, som to ærede Talere her har fremsat, nemlig det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og det ærede Medlem Hr. Gregersen; disse ærede Medlemmer dokumenterede gennem deres Udtalelser, at de overhovedet intet Kend-